

Sygnatura akt I C 73/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 11-10-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Krzyżanowska

Protokolant: st.sekr.sąd. Katarzyna Bandowska

po rozpoznaniu w dniu 11-10-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.

przeciwko P. K., M. N., P. N., (...) Spółka jawna w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 19.870,32 zł (dziewiętnaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt złotych trzydzieści dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.) liczonymi od kwot:

- 3.644,31 zł (trzy tysiące sześćset czterdzieści cztery złote trzydzieści jeden groszy) od dnia 18.08.2012 r. do dnia zapłaty;

- 4.191,21 zł (cztery tysiące sto dziewięćdziesiąt jeden złotych dwadzieścia jeden groszy) od dnia 15.09.2012 r. do dnia zapłaty;

- 2.939,31 zł (dwa tysiące dziewięćset trzydzieści dziewięć złotych trzydzieści jeden groszy) od dnia 16.10.2012 r. do dnia zapłaty;

- 2.500,18 zł (dwa tysiące pięćset złotych osiemnaście groszy) od dnia 15.11.2012 r. do dnia zapłaty;

- 2.513,14 zł (dwa tysiące pięćset trzynaście złotych czternaście groszy) od dnia 15.12.2012 r. do dnia zapłaty;

- 2.513,14 zł (dwa tysiące pięćset trzynaście złotych czternaście groszy) od dnia 15.01.2013 r. do dnia zapłaty;

- 1.569,03 zł (tysiąc pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych trzy grosze) od dnia 9.03.2013 r. do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 2.147,00 zł (dwa tysiące sto czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Agnieszka Krzyżanowska

Sygn. akt I C 73/16

UZASADNIENIE

(...) S.A. w G. wniosła o zasądzenie od (...) spółki jawnej z siedzibą w W. kwoty 22.603,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska powódka wskazała, że pozwany jest odbiorcą energii elektrycznej, a dochodzona kwota dotyczy nie wywiązania się przez pozwanego z jego zobowiązania w zakresie należności za dostawę przez powoda energii elektrycznej, co potwierdzają wystawione faktury VAT.

Sąd Rejonowy L. w L. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21.07.2014r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 926040/14 nakazał pozwanemu uiszczenie na rzecz powódki w/w kwotę wraz z kosztami procesu. Z uwagi na brak prawidłowego doręczenia z racji wykreślenia pozwanego z KRS-u postanowieniem z dnia 30.09.2014r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 926040/14, Sąd Rejonowy L. w L. uchylił powyższe orzeczenie i sprawę przekazał według właściwości Sądowi Rejonowemu w K..

W toku postępowania powód ograniczył żądanie pozwu do kwoty 18.517,51 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot wynikających z załączonych faktur, przy czym postępowanie toczyło się wobec następców prawnych pozwanej spółki jawnej – (...), M. N. i P. N..

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa, podnosząc, iż umowa kompleksowa zawarta z powódka została przez nich wypowiedziana w dniu 28.09.2012r. gdyż w dniu 30.09.2012r. zakończyli działalność gospodarczą, rozwiązali umowę najmu i wydali wynajmującemu zajmowany lokal. Od tego czasu nie korzystali z poboru energii elektrycznej. Ponadto podnieśli zarzut przedawnienia - początkowo 3 letniego , a następnie 2 letniego okresu dochodzenia roszczeń.

Pozwem z dnia 15.10.2015r. zarejestrowanym ostatecznie pod sygn. akt I C upr 236/16 (...) S.A. w G. wniosła o zasądzenie P. K., M. N. i P. N. kwoty 1.569,03 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 19.03.2013r.

Nakazem zapłaty z dnia 16.12.2015r. Sąd Rejonowy w K.w sprawie sygn. akt I Nc 3354/15, nakazał pozwanym solidarnie uiścić na rzecz powódki dochodzoną kwotę wraz z kosztami procesu. Od powyższego orzeczenia pozwani wnieśli sprzeciw, przy czym sprzeciw P. K. został odrzucony, a następnie postanowieniem z dnia 15.09.2016r. został mu przywrócony termin do jego złożenia. Pozwani min. zgłosili zarzut przedawnienia roszczeń, wskazując także na niedopuszczalność żądania pozwu z racji wypowiedzenia w dniu 28.09.2012r. umowy kompleksowej.

Postanowieniem z dnia 20.05.2016r. Sąd Rejonowy w K. połączył do wspólnego rozpoznania sprawy prowadzone pod sygnaturami akt I C 73/16 i I C 236/16 i nakazał dalsze ich prowadzenie pod wspólną sygn. akt I C 73/16.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka zawarła z poprzednikiem prawnym pozwanych w dniu 9.07.2012r. . umowę kompleksową nr (...), na mocy której pozwany – odbiorca zamówił energię elektryczną czynną do obiektu zlokalizowanego w W. przy ul. (...) na potrzeby prowadzonej w budynku działalności gospodarczej przetwórstwa mleka. W tym czasie odbiorca – spółka jawna dysponowała umową dzierżawy obiektów znajdujących się pod w/w adresem. Strony umowy postanowiły, iż rozliczenia pomiędzy nimi dotyczyć będą sprzedanej energii i usług dystrybucji na podstawie miesięcznych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego tj. linii kablowej według grupy taryfowej (...) na przyłączy (...). Na mocy powyższej umowy odbiorca rozliczał się z powódka na podstawie wskazań rozliczeń urządzeń pomiarowych zainstalowanych na własnym transformatorze odbiorców. W tym wypadku odbiorca rozliczany był na podstawie wielkości pobranej mocy i energii elektrycznej określonej na podstawie wskazań tego układu, powiększonych o wielkości start mocy i energii w transformatorze. Należności za sprzedaną energię i świadczone usługi dystrybucji miały być regulowane fakturami VAT, przy czym termin ich płatności nie mógł być krótszy niż 10 dni od daty wystawienia faktury i nie dłuższy niż 21 dni. Brak płatności w określonych terminach miał skutkować naliczaniem odsetek ustawowych. Strony umowy zastrzegły możliwość jej wypowiedzenia ustalając termin 6 miesięczny, rozpoczynający się od dnia doręczenia pisemnego wypowiedzenia ze skutkiem na koniec roku. Jednocześnie w § 12 ust. 4 umowy strony postanowiły, że dostawca może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia w przypadku np. utraty przez odbiorcę tytułu prawnego do obiektu, do którego dostarczana jest energia elektryczna.

Dowód: umowa k. 33-35, odpis KRS pozwanej- k. 38-39

W dniu 18.06.2012r. poprzedniczka prawna pozwanych zawarła z Likwidatorem Spółdzielni (...) w W. umowę dzierżawy lokalu położonego w W. przy ul (...) wraz z maszynami i urządzeniami służącymi do produkcji. W trakcie trwania umowy dzierżawy pozwani wykorzystywali obiekt oraz przekazane im maszyny i urządzenia do przetwórstwa mleka, korzystając do końca września 2012r z dostaw energii elektrycznej.

Umowa dzierżawy wygasła ze skutkiem na dzień 30.09.2012r., dlatego też wszystkie przedmioty będące jej przedmiotem zostały ponownie przejęte przez Likwidatora Spółdzielni (...) w W.. Po tej dacie pozwani nie pobierali energii elektrycznej.

Dowód: zeznania pozwanych: P. K. k. 106v-107, M. N. k. 107, P. N. k. 81,107v-108, umowa i aneks k.102-105, arkusze spisu z natury k. 98-101

Z uwagi na zakończenie działalności przetwórstwa mleka w dzierżawionym obiekcie, poprzedniczka prawna pozwanych pismem z dnia 28.09.2012r. wypowiedziała powódce umowę kompleksową nr (...) oraz porozumienie z dnia 9.07.2012r. w związku z wygaśnięciem umowy dzierżawy obiektu objętego w/w umową, zwracając się także o odłączenie zasilania na przyłączy (...). Pismo to nadano przesyłką poleconą na adres powódki w dniu 28.09.2012r. W w/w wypowiedzeniu poprzedniczka prawna pozwanych jako swój adres wskazała adres dotychczas dzierżawionego lokalu tj. W. ul. (...).

W 2013r. P. K. otrzymał pismo kierowane przez powódkę i w celu wyjaśnienia całej sytuacji udał się on w dniu 10.07.2013r. do placówki powódki w K., gdzie ponownie poinformował o wypowiedzeniu umowy kompleksowej. Na oryginale pisma z dnia 28.09.2012r. pracownik powódki złożył swój podpis.

Dowód: zeznania pozwanych: P. K. k. 106v-107, M. N. k. 107, P. N. k. 81,107v-108, pismo k. 97

W dniu 2.08.2012r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.07.2012r. do 31.07.2012r., na kwotę 3644,31 zł z terminem płatności wyznaczonym na 17.08.2012r. W dniu 4.09.2012r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.08.2012r. do 31.08.2012r., na kwotę 4.191,21 zł z terminem płatności wyznaczonym na 14.09.2012r. Obie faktury zostały dostarczone pozwanym, ale ci nie uregulowali w/w należności z uwagi na brak środków.

W dniu 4.10.2012r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.09.2012r. do 30.09.2012r., na kwotę 2.939,31 zł z terminem płatności wyznaczonym na 15.10.2012r. W dniu 4.11.2012r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.10.2012r. do 31.10.2012r., na kwotę 2.716,40 zł z terminem płatności wyznaczonym na 14.11.2012r., przy czym na kwotę należności składały się opłaty stałe z tytułu dostarczania energii oraz wskazane zużycie 300kWh w kwocie 0,7207308 zł. (0,58596 zł. + VAT). W dniu 4.12.2012r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.11.2012r. do 30.11.2012r., na kwotę 2.513,14 zł z terminem płatności wyznaczonym na 14.12.2012r. z tytułu opłat stałych. W dniu 5.01.2013r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.12.2012r. do 31.12.2012r., na kwotę 2.513,14 zł z terminem płatności wyznaczonym na 15.01.2013r. z tytułu opłat stałych. Powyższe należności nie zostały przez pozwanych uregulowane, pomimo wezwania do zapłaty pismem z dnia 4.02.2013r. nadanym na adres spółki jawnej - poprzedniczki prawnej pozwanych w dniu 13.02.2013r.

W dniu 6.03.2013r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.01.2013r. do 28.02.2013r., na kwotę 5.286,57 zł z terminem płatności wyznaczonym na 18.03.2013r. z tytułu opłat stałych. W dniu 5.04.2013r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.03.2013r. do 31.03.2013r., na kwotę 2.643,28 zł z terminem płatności wyznaczonym na 15.04.2013r. z tytułu opłat stałych. W dniu 6.05.2013r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.04.2013r. do 30.04.2013r., na kwotę 2.643,28 zł z terminem płatności wyznaczonym na 16.05.2013r. z tytułu opłat stałych. W dniu 5.06.2013r. powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.05.2013r. do 31.05.2013r., na kwotę 2.643,28 zł z terminem płatności wyznaczonym na 17.06.2013r. z tytułu opłat stałych.

Pismem z dnia 24.06.2013r. wezwano poprzedniczkę prawną pozwanych do uregulowania w/w kwot. Wpłata dokonana przez pozwanych w kwocie 12.624,76 zł. pokryła należności główne wraz z odsetkami wynikające z faktur nr (...) oraz część należności głównej wynikającej z faktury nr (...). Tym samym do zapłaty pozostała kwota 1.569,03 zł.

Dowód: faktury – k.25-30 i k. 10-13 akt IC 236/16, wezwanie do zapłaty k.36 i k. 14 akt IC 236/16, bezsporne

Po wygaśnięciu umowy dzierżawy, wydaniu jej przedmiotów Likwidatorowi Spółdzielni (...) w W. i po wypowiedzeniu umowy kompleksowej w imieniu spółki jawnej przez P. K., żaden ze współników spółki, a pozwanych w niniejszej sprawie, nie interesował się kwestią rozliczeń z powódką i ewentualnymi fakturami.

Dowód: zeznania pozwanych: P. K. k. 106v-107, M. N. k. 107, P. N. k. 81,107v-108, pismo k. 97

W dniu 30.12.2013r. wspólnicy (...) uchwałą nr 2/2013r. rozwiązali spółkę.

Dowód: odpis KRS k. 38-39, bezsporne

Wartość dowodowa zgromadzonych dokumentów nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie dopatrywał się powodów by czynić to z urzędu.

Również zeznania pozwanych P. K., M. N. i P. N. należało ocenić za wiarygodne, albowiem były one spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające, ponadto ich treść znalazła potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w znacznej części uzasadnione.

Podkreślić należy, iż pozwani nie kwestionowali prawidłowości i treści umowy zawartej z powódką, podobnie nie kwestionowali wysokości dochodzonej należności, a jedynie ich podstawę i możliwość dochodzenia przez powódkę roszczeń w jakiegokolwiek wysokości już po wypowiedzeniu umowy kompleksowej. Ponadto z ostrożności procesowej pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczeń ze względu na dwuletni lub trzyletni termin z racji prowadzenia przez powódkę działalności gospodarczej w postaci sprzedaży energii elektrycznej.

Bezspornym pozostawał fakt iż, strony łączyła umowa kompleksowa zawarta zgodnie z regulacją ustawy prawo energetyczne z dnia 10.04.1997 r. Na mocy tej umowy powódka zobowiązała się do dostarczania energii elektrycznej do budynku przy ul. (...) w W.. Rozliczenia pomiędzy stronami umowy miały dotyczyć sprzedanej energii i usług dystrybucji na podstawie miesięcznych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego tj. linii kablowej według grupy taryfowej C21 i odrębnego, własnego transformatora odbiorcy. Należności za sprzedaną energię i świadczone usługi dystrybucji miały być regulowane fakturami VAT, przy czym termin ich płatności nie mógł być krótszy niż 10 dni od daty wystawienia faktury i nie dłuższy niż 21 dni. Brak płatności w zakreślonych terminach miał skutkować naliczaniem odsetek ustawowych.

Zważywszy na zgłoszony zarzut przedawnienia stwierdzić należy, iż terminy przedawnienia dotyczące roszczenia o zapłatę ceny sprzedaży energii elektrycznej i wynagrodzenia za usługi przesyłowe należy traktować odmiennie. Zgodnie z art. 554 kc w związku z art. 555 kc do sprzedaży energii elektrycznej ma zastosowanie dwuletni termin przedawnienia, zaś co do usług przesyłowych zastosowanie ma treść art. 118 kc z trzyletnim terminem przedawnienia. Podkreślić natomiast należy, iż do usług przesyłowych nie mogą mieć zastosowania normy art. 750 kc, gdyż elementy istotne umowy kompleksowej w zakresie świadczenia usług przesyłowych zostały określone w treści ustawy z dnia 10.04.1997r. prawo energetyczne, tak też przepisy o zleceniu (w tym terminy przedawnienia) nie mogą być stosowane (wyrok SN z dnia 9.03.2004r. III SK 18/04, OSNP 2004/24/429).

Jednocześnie zgodnie z treścią art. 120 §1 kc do początku biegu terminu przedawnienia decydujące znaczenie ma wymagalność roszczenia, którą w niniejszej sprawie strony umowy wskazały na terminy płatności określone w poszczególnych fakturach.

Przypomnieć należy, iż pierwsza z faktur VAT nr (...) dotycząca należności powódki za okres od dnia 1.07.2012r. do 31.07.2012r., została wystawiona w dniu 2.08.2012r. z terminem płatności wyznaczonym na 17.08.2012r.. Tym samym roszczenie stało się wymagalne w dniu następnym tj. 18.08.2012r. Przypomnieć tylko należy, iż pozew obejmujący w/w w żądanie został skutecznie złożony w dniu 4.07.2014r., a więc jeszcze przed upływem nawet dwu letniego okresu przedawnienia dotyczącego zadania zapłaty za sprzedaż energii elektrycznej i tym bardziej przed upływem trzy letniego terminu przedawnienia co do wynagrodzenia za świadczenie usług przesyłowych.

Jednocześnie żądanie dotyczące rozliczenia płatności za fakturę VAT nr (...) za okres od dnia 1.01.2013r. do 28.02.2013r. z terminem płatności wyznaczonym na 18.03.2013r. zostało złożone w pierwotnym postępowaniu o sygn. akt I C 236/16 w dniu 15.10.2015r. Podkreślić natomiast można tylko to, że kwota wskazana na w/w dokumencie dotyczyła jedynie odpłatności za świadczone usługi przesyłowe wynikające z umowy kompleksowej (opłaty stałe), co do których z wyżej poczynionymi rozważaniami zastosowanie mają trzy letnie okresy przedawnienia. Tym samym stwierdzić należy, iż skoro należność wynikająca z faktury VAT nr (...)stała się wymagalna w dniu 19.03.2013r. termin przedawnienia minął w marcu 2016r.

Bezsprzecznym jest natomiast to, że skuteczne złożenie pozwu w celu dochodzenia należności jest okolicznością przerywającą bieg terminów przedawnienia.

Z tych to powodów i na podstawie wyżej wskazanych norm prawnych zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanych nie mógł się ostać. Należało więc rozważyć zasadność dochodzonych przez powódkę roszczeń.

Powódka jako podstawę roszczenia wskazała umowę kompleksową nr (...) zawartą w dniu 9.07.2012r. ze (...) spółką jawną, współnikami której pozostawali obecni pozwani w sprawie : P. K., M. N. i P. N.. Tym samym kwestie wykonania umowy regulowała jej treść oraz zapisy uregulowań dotyczących umów zawartych w art. 554 kc i 555 kc. Z uwagi na podjęcie przez współników spółki w dniu 30.12.2013 r. uchwały o rozwiązaniu spółki nie budzi wątpliwości solidarna odpowiedzialność pozwanych za jej zobowiązania.

Strony umowy kompleksowej zastrzegły możliwość jej wypowiedzenia ustalając 6 miesięczny termin rozpoczynający się od dnia doręczenia pisemnego wypowiedzenia ze skutkiem na koniec roku. Jednocześnie w § 12 ust. 4 umowy strony postanowiły, że dostawca, czyli powódka, może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia w przypadku np. utraty przez odbiorcę tytułu prawnego do obiektu, do którego dostarczana jest energia elektryczna. Natomiast w żadnym z zapisów umowy, strony nie przewidziały możliwości rozwiązania umowy przez odbiorcę ze skutkiem natychmiastowym (bez wypowiedzenia), tym samym należy przyjąć, iż uprawnienie tego typu pozwany nie przysługiwało. Na żadnym etapie postępowania pozwani nie podnosili, iż treść umowy naruszała ich prawa lub aby zawierała klauzule niedozwolone powodujące pogorszenie ich sytuacji prawnej. Błędna ocena wynikająca z nieprawidłowej interpretacji lub braku zapoznania się z treścią przedmiotowej umowy obciąża jedynie pozwanych. Tym samym przyjąć należy, iż pozwani skorzystali z możliwości rozwiązania umowy z 6 miesięcznym terminem wypowiedzenia, co powodowało konieczność dokonywania stosownych opłat wynikających z treści umowy w tym okresie. Jednocześnie z załączonych do akt sprawy dokumentów w postaci pisemnego wypowiedzenia oraz dowodu jego nadania w dniu 28.09.2012r. przesyłką poleconą przyjąć należy, iż najpóźniej w pierwszych dniach października 2012r. powódka powzięła wiadomość o wypowiedzeniu umowy. Złożona prawie rok później adnotacja o przyjęciu pisma przez pracownika powódki w żaden sposób nie zmienia powyższych ustaleń, albowiem powódka nie podnosiła, iż pisemne wypowiedzenie nie dotarło do niej w terminie nadania przez P. K.. Z powyższego wynika, że termin wypowiedzenia upływał z końcem marca 2013r., a faktury wystawione przez powódkę za okres od lipca 2012r. do marca 2013r. włącznie, dotyczyły należności pozwanych z tytułu zawartej z powódką umowy. Przypomnieć należy, iż pozwani nie kwestionując wysokości faktur za miesiąc lipiec, sierpień i wrzesień 2012r. podnosili, że w tym okresie prowadzili w dzierzawionym obiekcie produkcję wykorzystując dostawy energii elektrycznej. Tym samym przyjąć należy, iż należność za w/w okres wynikająca z faktur nr (...) jest w pełni uzasadniona.

Przechodząc do omówienia pozostałych należności Sąd podzielił twierdzenia pozwanych, iż już w październiku 2012r. spółka nie prowadziła produkcji, tym samym nie pobierała prądu. O powyższym świadczył również fakt przekazania

spisem natury z dnia 25.09.2012r. wydierżawianych sprzętów i urządzeń. Nie można więc obciążać pozwanych nie dokonanych przez nich poborem energii elektrycznej. Przenosząc te ustalenia na treść faktury VAT z dnia 4.11.2012r. nr (...) za okres od dnia 1.10.2012r. do 31.10.2012r., stwierdzić należy, iż na łączną kwotę 2.716,40 zł. składały się : opłaty stałe z tytułu dostarczania energii ujęte w umowie kompleksowej oraz wskazane zużycie w okresie objętym w/w fakturą wynoszące 300 kWh wyrażające się kwotą 216,22 zł. (0,58596 zł. + VAT=0,7207308x300). Tym samym kwotę, na którą opiewa powyższa faktura należy pomniejszyć o kwotę 216,22 zł. z czego wynika, że odpłatność pozwanych za okres od 1.10.2012r. do 31.10.2012r. wynosiła 2.500,18 zł. i jedynie w tej wysokości winna być uwzględniona. W pozostałym zakresie żądanie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu. Pozostałe faktury wystawione przez powódkę, których wysokości pozwani de facto nie kwestionowali, nie wskazywały na odpłatność z tytułu jakiegokolwiek poboru energii, tym samym winne być uwzględnione w pełnej wysokości.

W wyniku połączenia spraw do wspólnego rozpoznania, ocenie Sądu podano zasadność żądania powódki dotyczącego zapłaty kwoty 1.569,03 zł. wynikającej z należności objętej fakturą VAT nr (...) za okres od dnia 1.01.2013r. do 28.02.2013r. w całkowitej kwocie 5.286,57 zł. Powódka wskazała, że na poczet należności za okres od stycznia do końca maja 2013r. pozwani uiszcili kwotę 12.624,76 zł., która po zaksięgowaniu przez powódkę pokryła należności główne wraz z odsetkami wynikające z faktur nr (...) oraz część należności głównej wynikającej z faktury nr (...) (do zapłaty pozostała kwota 1.569,03 zł.). Pozwani na żadnym etapie postępowania tj. zarówno w sprzeciwie od nakazu zapłaty czy też przed sądem, nie podnosili okoliczności świadczących o tym, iż zakwestionowali oni sposób księgowania czy też prawidłowości „zarachowania” wpłaconej kwoty na poczet powstałego zadłużenia. Tym samym należy przyjąć, iż pozostała do zapłaty część należność za miesiąc styczeń-luty 2013r., zważywszy na objęcie tych miesięcy okresem wypowiedzenia, jest prawidłowa i zasadna.

Reasumując przyjąć należy, iż zasadność należności dochodzonej przez powódkę w łącznej kwocie 19.870,32 zł. (lipiec 2012r. – 3644,31 zł., sierpień 2012r.- 4191,21 zł., wrzesień 2012r. – 2.939,31 zł., październik 2012r.- 2.500,18 zł., listopad 2012r. – 2513,14 zł., grudzień 2012r. – 2513,14 zł. i styczeń 2013r. - 1569,03 zł.) została wykazana zgromadzonym materiałem dowodowym.

Wbrew stanowisku pozwanych przyjąć należy, iż brak doręczenia faktur pozwanym nie uniemożliwia dochodzenia przez powódkę odsetek ustawowych należnych od świadczeń głównych po dacie płatności wskazanych w poszczególnych fakturach. Zauważyć należy, iż sami pozwani przyznali, że pomimo doręczenia im faktur za miesiąc lipiec i sierpień 2012r. płatności nie dokonali, co uzasadniali brakiem środków. Jednocześnie podnosili, iż faktury poczynając od miesiąca października, a więc za okres od września 2012r. najprawdopodobniej były kierowane na adres dzierżawionego obiektu, w którym nie przebywali. Nie sposób jednak nie zauważyć, iż to na pozwanych ciążył obowiązek poinformowania strony umowy o zmianie adresu do ewentualnych doręczeń, zwłaszcza wówczas gdy na piśmie zawierającym wypowiedzenie umowy kompleksowej sami wskazali adres W. ul. (...). Dodatkowo pozwani przyznali, że w żaden sposób, aż do chwili otrzymania przez P. K. pisma z (...), nie interesowali się „losami” wypowiedzenia tj. chociażby ustaleniem czy dotarło ono do powódki i jakie jest jej stanowisko w tej sprawie. Te okoliczności zdaniem sądu obciążają pozwanych także z tego powodu, że w okresie dochodzonym pozwem prowadzili działalność gospodarczą, winni więc posiadać wiedzę, która pozwalała na „funkcjonowanie na rynku”, a więc także co do treści zawieranych umów i ich skutków. Zważywszy na treść art. 481 § 1 i 2 kc żądanie odsetek od dnia następnego po terminie płatności wskazanej na fakturze jest jak najbardziej uzasadnione. Dlatego też żądanie powódki co do odsetek ustawowych w pkt 1. wyroku Sąd uwzględnił od poszczególnych kwot należności głównych wynikających z wyżej opisanych faktur.

Żądanie powódki w pozostałym zakresie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu, o czym sąd orzekł na podstawie wyżej wskazanych norm prawnych w pkt 2 wyroku.

Pozwani przegrali proces nieomal w całości bo w 99 %, stąd też stosownie do treści art. 98 k.p.c. winni oni solidarnie ponieść koszty procesu w całości. Powódka poniosła koszty w postaci opłaty sądowej w kwocie 283 zł. w sprawie sygn. akt I C 73/16 i w kwocie 30 zł. w sprawie sygn. akt I C 236/16 oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości stawek minimalnych określonych odrębnymi przepisami wraz opłatą skarbowej za udzielone pełnomocnictwa: w kwocie 1217

zł. w sprawie sygn. akt I C 73/16 i w kwocie 617 zł. w sprawie sygn. akt I C 236/16. Łączną kwotę tychże kosztów wynoszącą 2.147 zł. w pkt 3 wyroku Sąd solidarnie zasądził od pozwanych na rzecz powódki.

SSR Agnieszka Krzyżanowska